

заходи щодо протидії вчинення такого правопорушення до приїзду працівників Національної поліції.

Література:

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07 грудня 2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19/ed20171207#Text>
2. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07 грудня 2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19/ed20171207#Text>
3. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами. Офіційний переклад. URL: <https://rm.coe.int/1680462546>
4. Кримінальний кодекс України : Кодекс України, Закон від 05.04.2001 р. No 2341-III. Відомості Верховної Ради України від 29.06.2001 р. No 25. стаття 131

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-314-2-46>

PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE: CURRENT PROBLEMS AND WICKS

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ

Bahrü I. P.

*Head of the Cyclic Committee
of Legal Disciplines,
Lecturer of Legal Disciplines
VSP "Fahov College of Economics,
Law and Information Technologies
of the Zakhidnoukrainian
National University"
Ternopil, Ukraine*

Бaгpій I. П.

*голова циклової комісії
юридичних дисциплін,
викладач юридичних дисциплін
ВСП «Фаховий коледж
економіки, права та інформаційних
технологій Західноукраїнського
національного університету»
м. Тернопіль, Україна*

Курс на удосконалення України в умовах втілення євроінтеграційної політики, формування та утвердження інститутів демократії, розвитку громадянського суспільства та правової держави встановлює нові пріоритети, завдання і засади функціонування органів влади.

Процес перетворення управлінської системи і перехід до публічного управління на засадах концепцій, теорій, принципів і методів є нагальною необхідністю та запорукою розвитку сучасної держави.

Основними викликами, які ставить світова спільнота перед Україною є модернізація публічного адміністрування відповідно до сучасних викликів, зокрема, у соціокультурній сфері, правовій, економічній тощо.

Чому саме таке завдання постало перед українською державою в умовах сьогодення?

Тут слід розуміти, що публічне адміністрування є інструментом розвитку як держави в цілому, так і окремих її регіонів.

В умовах глобалізації світу XXI століття публічне адміністрування потребує реформування та якісно нових підходів у наданні публічних послуг.

У широкому сенсі під публічним адмініструванням розуміють всю систему адміністративних інститутів із ієрархією влади, за допомогою якої відповідальність за виконання державних рішень спускається зверху донизу. Тобто публічне адміністрування – це скоординовані групові дії з питань державних справ, які: пов'язані із трьома гілками влади (законодавчою, виконавчою і судовою; мають важливе значення у формуванні державної політики; є частиною політичного процесу; значно відрізняються від адміністрування у приватному секторі; пов'язані із багаточисельними приватними групами та індивідами, які працюють у різних компаніях та громадах [3, с. 8].

Саме публічне управління забезпечує захист всіх інтересів населення, виступає гарантом прав і свобод, контролює ефективне, цільове використання природних, трудових, інформаційних та матеріальних ресурсів.

Проте діюча система публічного адміністрування в Україні залишається неефективною, корумпованою та внутрішньо суперечливою, що є суттєвою перешкодою на шляху до позитивних змін у суспільстві та державі. Недостатній рівень прозорості та відкритості у сфері державного управління, нечіткість розмежування політичної та адміністративної сфер, недостатній професійний рівень державних службовців, відсутність єдиної системи оцінювання їх компетентності, низький рівень дисциплінарної відповідальності, недосконалість механізму політичного та адміністративного контролю в системі державного управління – всі ці фактори є деструктивними елементами в організації ефективної системи публічного адміністрування [2].

Неефективно побудована система публічного адміністрування має свої наслідки: погіршення економічних показників держави та збільшення недовіри до органів державної влади [2].

Однією з нагальних проблем державного управління є корупція. Явище, яке неможливо викоринити з української держави. Негативний вплив корупції відчутний, нажаль, для усієї системи публічного адміністрування усіх рівнів.

Вагомим чинником для реорганізації даної сфери як і для будь-якої іншої відіграє людський фактор.

В цьому аспекті важливо підкреслити особистісні характеристики державного службовця, оскільки саме вони є «обличчям» публічного адміністрування. Рівень їхньої культури, дотримання принципів службової та управлінської етики, усвідомлення особистої відповідальності є показником ефективної організації публічного управління. Державні службовці в умовах євроінтеграції повинні сформувати по-справжньому позитивний імідж усієї системи публічного адміністрування [2].

Окрім того, система публічного адміністрування має презентувати себе як сервіс з надання якісних адміністративних послуг суспільству, що відповідає європейським стандартам та бути мобільною, тобто відповідати усім викликам сучасного світу.

Люди покладаються на органи публічної влади у різних сферах повсякденного життя. У багатьох випадках рішення, ухвалені органом публічної влади, суттєво впливають на економічний і соціальний добробут кожної людини [4, с. 5]. Тому надто важливо, щоб людина звертаючись до держави через органи влади, змогла довіряти цим структурним елементам державотворення, щоб у неї складався правильний діалог з представниками влади. І не лише тому, що це буде впливати на рівень життя людини, але й тому, що це, неодмінно, відобразиться на суспільно-економічному, суспільно-політичному іміджі країни. Між суспільством та державними органами має відчуватися належний рівень довіри, тобто, суспільство – довіряє державі, а держава – розраховує на справедливую підтримку суспільства.

Відносини держави і суспільства повинні будуватися та удосконалюватися виключно на принципі законності і відповідності законній меті. Органи публічної влади повинні діяти лише на законних підставах та в межах повноважень які їм дає закон. Вони не мають найменшого права діяти свавільно, що інколи суспільству доводиться спостерігати.

Для того, щоб суспільство могло зрозуміти характер повноважень, якими наділений той чи інший орган держави, необхідно, щоб ці повноваження були зрозуміло прописані у законі, без подвійного трактування, щоб компетенція органу державної влади була чітко окреслена та ця інформація була доведена до широкого загалу.

Органи публічної влади мають діяти відповідно до закону і в межах повноважень, визначених законом, в іншому випадку вони ризикують ухвалити незаконні адміністративні рішення або вийти за межі своїх повноважень. Для запобігання свавільності в діях органів публічної влади вони мають діяти об'єктивно та безсторонньо. Ніхто не має отримувати блага від незаконної поведінки органів публічної влади. Незаконні рішення підлягають скасуванню, але з урахуванням будь-яких інтересів, правомірно набутих особами на підставі оскаржуваних рішень [4, с. 12].

Підсумовуючи вище наведене, слід зробити висновки, що некомпетентність державних органів та осіб, які стоять на вершині управлінської піраміди, які не мають чітко окреслених, зрозумілих нових, сучасних моделей суспільного розвитку не зможуть Україну привести до європейського рівня [1]. На даний час, є велика потреба у покроковій зміні системи управління та у подоланні викликів сучасного державотворення.

Література:

1. Баєва А.О. Сучасні проблеми державного управління та місцевого самоврядування//Матеріали III всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції – Львів: ТзОВ «Галицька видавнича спілка». Львів, 2020. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/pages/187/zbirnykkonferenciyrpua15-05-2020.pdf>

2. Дума О. І.Ефективність публічного адміністрування в Україні: проблеми та виклики // Електронний журнал «Ефективна економіка» № 3, 2017. Дніпро, 2017. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5509>

3. Нагаєв В.М. Публічне адміністрування: електронний навчальний посібник//Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва., 2018.Харків,2018. URL :http://dspace.knau.kharkov.ua/jspui/bitstream/123456789/1076/1/ЕЛЕКТР._ПОСИБ._ПУБЛ._АДМ._2018_.PDF

4. Посібник: Адміністрування і ви. Принципи адміністративного права у відносинах між особами та органами публічної влади – Київ: ТОВ «Видавничий Дім «Ратіо Дециденді». Київ, 2020. URL:<https://rm.coe.int/handbook-administration-and-you/1680a06311>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-314-2-47>

ADMINISTRATIVE COMPLAINT: DUALISTIC LEGAL NATURE

АДМІНІСТРАТИВНА СКАРГА: ДУАЛІСТИЧНА ПРАВОВА ПРИРОДА

Vdovichen V. A.

*LL.D, Professor of the Department
of Public Law
Dean of the Faculty of Law
Yuriy Fedkovych Chernivtsi
National University
Chernivtsi, Ukraine*

Вдовічен В. А.

*доктор юридичних наук, професор
кафедри публічного права,
декан юридичного факультету
Чернівецький національний
університету імені Юрія Федьковича
м. Чернівці, Україна*

Забезпечення належного функціонування механізмів захисту прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, а також забезпечення законності в різних сферах суспільного життя, є одними з пріоритетних